



Päiväys
28.1.2026

1 (2)

Diaarinumero
1630/03.04.04.19/2025

JULKINEN KUULUTUS

Luvan hakijan valitus ympäristölupapäätöksestä

Ympäristönsuojelulain 196 §:n mukaan Vaasan hallinto-oikeuden on annettava ympäristölupapäätöstä koskeva luvan hakijan valitus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kuulutus ja valitusasiakirjat on pidettävä verkkosivuilla vähintään 14 päivän ajan. Tieto kuulutuksesta on lisäksi julkaistava toiminnan vaikutusalueen kunnissa noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

28.1.2026

Valituksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Valituksen tiedoksisaantipäivä on 4.2.2026.

Asia

Luvan hakija Markus Puoliväli on jättänyt Vaasan hallinto-oikeudelle valituksen Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä 14.11.2025 nro 155/2025 (Eläinsuojan ympäristölupa, maidontuotanto, toiminnan olennainen muuttaminen, Alajärvi). Aluehallintovirasto on hylännyt hakemuksen.

Valitusasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja luvan hakijan valitusasiakirja pidetään nähtävillä 28.1. – 25.2.2026 Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

(<https://tuomioistuimet.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/valituskuulutukset.html>).

Hallinto-oikeuden verkkosivuilla valitus on ilman liitteitä. Tieto kuulutuksesta on julkaistava Alajärven kaupungissa.

Hallintolain 62 b §:n mukaan julkisen kuulutuksen ja kuulutettavan asiakirjan tiedot julkaistaan, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu.

Henkilötiedoista julkaistaan kuitenkin ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot.

Mahdollisuus vastineen antamiseen

Vaasan hallinto-oikeus varaa asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, tilaisuuden vastineen antamiseen. Mahdollinen vastine tulee toimittaa hallinto-oikeuteen **viimeistään 25.2.2026**. Viranomaisille varataan erikseen tilaisuus vastineen antamiseen.

Vastineeseen on merkittävä sen tekijän nimi, postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite. Vastineessa on ilmoitettava asian diaarinumero 1630/2025.

Kiinteistön osaomistajaa pyydetään antamaan tieto kuulutuksesta myös kiinteistön mahdollisille muille omistajille ja haltijoille.

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Asia Valitus Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä LSSAVI/8098/2024

Eläinsuojan ympäristölupa

Määräaika valituksen tekemiselle on 22.12.2025

Muutoksenhakija

Markus Puoliväli

[REDACTED]

[REDACTED]

Asiamies ja prosessiosoite

[REDACTED]

ArvoLex Oy

Huhtalantie 2

60220 Seinäjoki

[REDACTED]

[REDACTED]

Taustaa

Muutoksenhakija on hakenut ympäristölupaa voimassa olevan toiminnan laajentamiseen. Lypsykarjatilán muutoshanke koskee lypsykarjan ja nuorkarjan pitoa olemassa olevissa eläinsuojissa. Maidontuotantoa on tarkoitus laajentaa lisäämällä lypsylehmien määrää nykyisessä lypsykarjapihatossa muuttamalla pihaton sisäisiä järjestelyjä sekä lypsylehmien ja hiehojen paikkajakaumaa.

Eläinsuojat sekä niiden yhteydessä olevat lietesäiliöt, kuivalantala, säilörehutornit ja asfalttipintainen rehukenttä säilörehun varastoauomoille sijaitsevat Alajärven keskustasta noin 9,5 kilometriä koilliseen Paalijärven kylässä osoitteessa Pitkäsentie 97, kiinteistöillä Harjupelto 5–401–22–51, Rinne 1 5–401–22–59 ja Takarinne 5–401–22–60.

Aluehallintovirasto on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt maidontuotantotoiminnan laajentamista koskevan ympäristölupahakemuksen. Hylkäävä päätös on perusteltu sillä, ettei hakemuksen mukaista eläinsuojatoimintaa voida järjestää ympäristönsuojelulain eikä sen nojalla annettujen asetusten vaatimusten mukaisesti.

Vaatimukset

Ensi-sijaisesti vaaditaan, että hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaisen päätöksen myönteiseksi eli myöntää luvan lupahakemuksen mukaisesti.

Toissijaisesti vaaditaan, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Muutoksenhaun perustelut

Laajennuksen kohde

Hylkäävä päätös on perusteltu sillä, ettei hakemuksen mukaista eläinsuojatoimintaa voida järjestää ympäristönsuojelulain (YSL) eikä sen nojalla annettujen asetusten vaatimusten mukaisesti.

Aluehallintovirasto on päätöksessään erityisesti katsonut, että toiminnasta aiheutuu eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Muutoksenhakija korostaa ensinnäkin, ettei olemassa olevaa eläinsuojaa laajenneta ulospäin eikä hankkeen yhteydessä rakenneta uusia lannanvarastointitiloja. Olemassa olevat lietesäiliöt lypsypihaton yhteydessä säilyvät ennallaan, eikä talouskeskukseen rakenneta hankkeen johdosta uusia lantavarastoja. Lannan varastointikapasiteetti on riittävä 12 kuukauden tarpeeseen, ja tilalla on käytettävissään riittävästi peltoa lannan levitykseen.

Lypsylehmien määrää lisätään nykyisen lypsypihaton sisäisin järjestelyin muuttamalla hiehojen ja lypsylehmien paikkajakaumaa. Hiehopaikkoja on muutettu lehmäpaikoiksi rakennuksen etelä- ja länsipuolella, eli mahdollisimman etäällä kaikista naapureista. Kyseessä on sama navettarakennus, joka on ollut käytössä vuodesta 2016 lähtien, eikä hankkeeseen liity rakenteellisia laajennuksia, vaan ainoastaan sisäisiä järjestelyjä.

Toimintaa pyritään siten kehittämään tavalla, joka aiheuttaa naapureille mahdollisimman vähän haittaa. Muita keinoja lisätä tuotantoa siten, että naapureihin kohdistuvat vaikutukset olisivat vähäisemmät, ei ole käytettävissä.

YSL 11 §:n mukaan toiminta, josta aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa, on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai pilaantumisen vaaraa ja että pilaantuminen voidaan ehkäistä ja estää. Tässä tapauksessa toimintaa ei ole mahdollista sijoittaa muualle kuin jo olemassa olevaan eläinsuojaan, jota ei ole tarpeen laajentaa ulospäin. Sen sijaan eläinsuojan sisäiset järjestelyt on tarkoitus toteuttaa siten, että ne sijoittuvat navettarakennuksen sisällä mahdollisimman etäälle kaikista naapureista.

Eläinyksikkömäärä kasvaa vain vähän

Aluehallintovirasto on päätöksessään viittannut ympäristönsuojelulain liitteen 3. Kyseisen liitteen mukaisilla eläinyksikkökertoimilla laskettuna hakemuksen mukainen tuleva eläinmäärä on laajennuksen jälkeen eläinyksikköinä 3 420,3 eläinyksikköä. Laajennus on näin ollen aiempaan ympäristölupaan nähden noin 1,27-kertainen nykyisen ympäristöluvan mukaista eläinmäärää vastaavaan eläinyksikkömäärään (2 700 ey) nähden. Kyseessä on maltillinen laajennus.

Kun laajennus on maltillinen eikä toimintaan lisätä uusia rakenteita, ei naapureille voida lähtökohtaisesti olettaa aiheutuvan uusia rasituksia.

Etäisyydet

Aluehallintovirasto on päätöksessään kuvannut nuorkarjakasvattamon sekä lähimpien naapureiden asuin- ja vapaa-ajan rakennusten väliset etäisyydet. Muutoksenhakija korostaa kuitenkin, ettei näillä etäisyyksillä ole asiassa ratkaisevaa merkitystä, koska toiminnan laajentaminen ei kohdistu nuorkarjakasvattamorakennukseen. Kyseiseen rakennukseen ei tehdä rakenteellisia muutoksia, eikä siihen kohdistu hankkeen johdosta toiminnallista laajentamista, joka lisäisi ympäristövaikutuksia tai naapureille aiheutuvia haittoja.

Aluehallintovirasto toteaa päätöksessään edelleen, että lypsykarjapihaton koillis-, itä- ja kaakkoispuolella sijaitsee kaksitoista naapureiden asuinrakennusta noin 90 metrin etäisyydellä (4 kpl), noin 110 metrin, noin 130 metrin, noin 140 metrin, noin 150 metrin etäisyydellä sijaitseva vapaa-ajan rakennus sekä noin 190 metrin (2 kpl) ja noin 210 metrin (2 kpl) etäisyydellä sijaitsevat asuinrakennukset. Muut naapureiden asuinrakennukset sijaitsevat yli 280 metrin etäisyydellä.

Muutoksenhakija korostaa tältä osin, että mainitut etäisyydet on mitattu nimenomaan koillis-, itä- ja kaakkoissuunnista. Toiminnan muutos kohdistuu sen sijaan kyseisen rakennuksen etelä- ja länsipuolelle, eli suuntiin, joissa lähimpiä asuinrakennuksia ei sijaitse vastaavilla etäisyyksillä.

Valtioneuvoston asetuksessa ilmoituksenvaraisista eläinsuojista (138/2019) on säädetty eläinsuojien ja häiriintyvien kohteiden välisistä vähimmäisetäisyyksistä ilmoitusmenettelyssä. Kyseiset vähimmäisetäisyydet eivät kuitenkaan sido ympäristölupamenettelyä, vaan toimivat suuntaa-antavina lähtökohtina arvioinnille. Niiden soveltamisessa on aina otettava huomioon toiminnan tosiasialliset vaikutukset ja tapauskohtaiset olosuhteet.

Asetuksen liitteen 1 taulukossa 1 on nautakarjan eläinsuojille ja lannan varastointitiloille asetettu eläinyksikkömäärillä 3025–3229 vähimmäisetäisyydeksi 200 metriä silloin, kun lietesäiliöissä on tiivis kate. Tässä tapauksessa on olennaista todeta, ettei toiminnan muutos kohdistu niihin rakennuksiin tai rakenteisiin, joista hajupäästöt tosiasiallisesti kohdistuvat lähimpiin häiriintyviin kohteisiin, vaan kyse on olemassa olevan lypsypihaton sisäisistä järjestelyistä.

Eläinmäärän kasvu ei merkitse sitä, että lietesäiliöissä varastoitavan lannan määrä lisääntyisi. Käytettävän kaluston jatkuva kehittyminen tarkoittaa käytännössä, ettei kuljetusten määrä kasva eläinmäärän lisääntyessä. Päinvastoin kaluston kehittyminen mahdollistaa suurempien lantaerien kuljettamisen kerralla, jolloin varastoitavan lannan määrä ei lisäännä eikä liikennemäärä kasva.

Näin ollen toiminnan muutos ei johda hajuhaittojen eikä liikenteestä aiheutuvien haittojen lisääntymiseen. Mikäli aluehallintovirasto olisi katsonut näihin seikkoihin liittyvän epävarmuustekijöitä, ne olisi ollut mahdollista ottaa huomioon toiminnalle asetettavin lupamääräyksiin.

Hajuhaittojen syntymistä ja niiden merkitystä arvioitaessa etäisyys häiriintyviin kohteisiin ei ole ainoa eikä ratkaiseva tekijä. Asetuksen perustelujen mukaan arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa alueen luonne, toiminnan sijoittuminen alueella, hajun leviämistä estävät rakenteet, häiriintyvien kohteiden sijainti sekä eläinyksikköjen kokonaismäärä toiminnan laajentamisen jälkeen.

Tässä hankkeessa toiminnan muutos kohdistuu navettarakennuksen etelä- ja länsipuolelle, eli suuntiin, joissa lähimpiä häiriintyviä kohteita ei sijaitse. Toiminnasta ei siten aiheudu uusia hajupäästöjen kannalta merkittäviä päästölähteitä lähimpiin naapureihin nähden.

Eläinsuojien hajupäästöjen arvioinnin tulee perustua kokonaisarvioon, eikä suuntaa-antavien vähimmäisetäisyyksien mekaaniseen soveltamiseen. Ilmoitusmenettelyä koskevia asetuksen mukaisia vähimmäisetäisyyksiä ei voida pitää esteenä ympäristöluvan myöntämiselle. Tässä tapauksessa on lisäksi erityisen perusteltua poiketa suuntaa-antavista vähimmäisetäisyyksistä, koska toiminnalle ei ole käytettävissä vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja, toiminta on ollut kiinteistöllä pitkään vakiintunutta ja suunnitellut muutokset toteutetaan ainoastaan olemassa olevien rakenteiden sisällä. Uusia lannanvarastointitiloja ei rakenneta.

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta

Aluehallintovirasto on edellä mainittuihin seikkoihin viitaten katsonut, että toiminnasta aiheutuu eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta. Todettakoon ensinnäkin, ettei toiminnasta ole koskaan tehty valituksia naapurien taholta. Yleisellä tasolla voidaan todeta, että kynnys valittaa vastaavanlaisesta toiminnasta naapurien toimesta on yleensä varsin matala.

Viittaamme eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 2 momenttiin, jonka mukaan räsituksen kohtuuttomuutta arvioitaessa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, räsituksen yleisyys ja tavanomaisuus, räsituksen voimakkuus ja kesto, räsituksen syntymisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Toiminta-alueen paikalliset olosuhteet ovat sellaiset, että alueella on jo pitkään perinteisesti harjoitettu kotieläintuotantoa. Alue on maa- ja metsätalousvaltaista. Paalijärvi on Alajärven kotieläinvaltaisista kylä¹, ja alueella on edelleen useita toiminnassa olevia eläinsuojia.

¹ Alajärven kaupungin maaseututoimenjohtajan lausunto 12.12.2025, sivu 2.

Arvioitaessa sitä, voiko toiminnasta aiheutua kohtuutonta räsytystä, arviointi tehdään tapauskohtaisesti. Arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa alueen luonne, laajennuksen sijoittuminen alueella, häiriintyvien kohteiden sijainti suhteessa hajulle alttiisiin kohteisiin sekä eläinyksiköiden kokonaismäärä laajennuksen jälkeen.

Kyseessä on olemassa olevan eläinsuojatoiminnan laajentaminen. Laajennus toteutetaan tekemällä muutoksia olemassa olevaan eläinsuojarakennukseen. Kuten edellä todettu, eläinyksiköiden määrä tilalla kasvaa laajennuksen myötä noin 1,27-kertaiseksi. Tämä voidaan pitää maltillisena laajenuksena.

Räsuksen kohtuuttomuutta arvioitaessa on muun muassa otettava huomioon räsuksen syntymisajankohta. Ottaen huomioon että paikalla on jo olemassa olevaa toimintaa, joka laajennetaan sisäisillä järjestelyillä, räsus ei voida odottaa kasvaavaan. Tilalla on jo voimassa lupa pitää enintään 2 700 eläinyksikköä, ja toimintaa harjoitetaan tällä hetkellä luvan mukaisella enimmäismäärällä. Maltillisia eläinmäärään kohdistuvia muutoksia, jotka toteutetaan ilman uusia rakennuksia, ei voida katsoa lisäävän olemassa olevaa räsytyä. Kyseinen räsus ei ole syntynyt äkillisesti tai poikkeuksellisesti, vaan alueella on harjoitettu kotieläintuotantoa pitkään ja toiminta on kehittynyt asteittain vakiintuneissa puitteissa.

Räsuksen kohtuuttomuutta arvioitaessa on eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 2 momentin mukaisesti otettava huomioon muun muassa räsuksen yleisyys ja tavanomaisuus sekä räsuksen voimakkuus ja kesto. Aluehallintovirasto on päätöksessään viitannut muutoksenhakijan maitotilan hajun leviämismallinnusraporttiin (20.10.2023), jossa on mallinnettu hajupäästöjen leviämistä laitoksen lähiympäristöön nykytilanteessa.

Hajun leviämismallinnusraportin mukaan pitkäkestoista voimakasta hajupitoisuutta esiintyy nykytilanteessa noin 150 metrin säteellä maitotilan ympäristössä. Selkeästi tunnistettavaa hajua (3 hy/m³) esiintyy noin 500 metrin etäisyydellä maitotilan lounaispuolella, ja hajukynnyksen ylittävää hajua (1 hy/m³) voi esiintyä jopa yli kilometrin etäisyydellä maitotilasta.

Lyhytkestoisen hajun osalta raportissa todetaan, että voimakasta hajua voi esiintyä noin 800 metrin etäisyydellä maitotilan lounaispuolella. Selkeästi tunnistettavaa lyhytkestoista hajua esiintyy noin yhden kilometrin etäisyydellä, ja hajukynnyksen ylittävää lyhytkestoista hajua voi esiintyä jopa noin kahden kilometrin etäisyydellä maitotilasta.

Nykytilanteessa hajukynnyksen ylittävä hajupitoisuus esiintyy noin 9 prosentissa vuoden tunneista noin 80 metrin etäisyydellä laitoksen pohjoispuolella, eli alueella, johon suunniteltu laajennus ei kohdistu. Noin 3 prosentissa vuoden tunneista hajukynnys ylittyy noin 400 metrin säteellä maitotilasta sekä lounaispuolella noin 500 metrin etäisyydellä. Selkeästi tunnistettavaa ja voimakasta hajupitoisuutta esiintyy pääosin ainoastaan maitotilan välittömässä läheisyydessä, ja silloinkin vain noin 3–9 prosentissa vuoden tunneista.

Korostamme, että pelkkä hajukynnyksen ylittyminen ei merkitse räsytyä, vaan arvioinnissa voidaan kiinnittää huomiota vasta selkeästi tunnistettavan ja voimakkaan hajun esiintymiseen. Jopa maitotilan välittömässä läheisyydessä tällainen haju esiintyy vain rajallisen osan vuodesta (3-9 prosentissa vuoden tunneista).

Mallinnuksen perusteella voimakkaimmat hajupitoisuudet rajoittuvat pääosin suhteellisen lyhyille etäisyyksille maitotilasta. Laajemmalle ulottuvat hajupitoisuudet ylittävät korkeintaan hajukynnyksen lyhyeksi ajaksi ilman, että kyse olisi voimakkaasta tai pitkäkestoisesta haitasta. Hajun leviämismallinnus osoittaa siten, ettei toiminnasta aiheudu eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsytystä. Lisäksi on huomioitava, että toiminta sijoittuu maatalousvaltaiselle alueelle, jossa kotieläintuotanto on ollut pitkään vakiintunutta ja tavanomaista. Toiminta ei laajene lähimpien naapureiden suuntaan.

Lisäksi maataloudesta aiheutuvien tavanomaisten haittojen sietokynnystä on kyseisellä alueella pidettävä korkeampana kuin alueilla, joilla kotieläintuotanto on poikkeuksellista tai harvinaista. Kun otetaan huomioon alueen luonne, toiminnan sijoittuminen, eläinyksikkömäärän suhteellinen kasvu sekä se, ettei toiminnasta aiheudu uusia hajupäästöjen kannalta merkittäviä rakenteita tai päästölähteitä, ei ole aihetta katsoa, että toiminnasta seuraisi naapuruussuhdelain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta räsytystä.

Asia on puutteellisesti tutkittu

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain, jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Tässä tapauksessa ei ole todettu, että toiminnasta aiheutuisi eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsytystä, eikä myöskään, että toiminta muutoin olisi ympäristönsuojelulain vastaista.

Aluehallintovirasto on päätöksessään todennut, että toiminnasta **todennäköisesti** aiheutuisi hajuhaitan muodossa ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua merkittävää ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä sekä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsytystä.

Toimintaan, josta saattaa aiheutua ympäristössä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsytystä, on oltava ympäristölupa (YSL 27.2 § 3 kohta). Näin ollen ympäristölupahakemuksen hylkääminen pelkästään sillä perusteella, että toiminnasta **voi** aiheutua naapureille kohtuutonta räsytystä, ei ole perusteltua. Se, että toiminnasta saattaa aiheutua kohtuutonta räsytystä, on nimenomaan peruste ympäristöluvan tarpeelle. Ympäristöluvassa voidaan lisäksi antaa määräyksiä, joilla toiminnasta aiheutuvia räsytystä voidaan vähentää ja hallita.

Ympäristölupahakemuksen hylkäämistä ei voida perustaa pelkästään todennäköisyysarvioon tai oletukseen siitä, että toiminnasta saattaisi aiheutua kohtuutonta räsytystä vaikka että toiminta ei todennäköisesti täyttäisi ympäristönsuojelulain vaatimuksia. Ympäristölupahakemus voidaan hylätä ainoastaan silloin, kun asiassa on osoitettu, että toiminnasta tosiasiallisesti aiheutuu lain tarkoittamaa kohtuutonta räsytystä tai että toiminta muutoin ei täytä ympäristönsuojelulain edellytyksiä.

Asiassa ei ole toimitettu tilalla katselmusta ennen päätöksen tekemistä. Aluehallintovirasto on siten laiminlyönyt hallintolain 31 §:ssä säädetyn selvittämismääräyksiensä. Päätös on tehty ilman riittävää ja asianmukaista selvitystä asian ratkaisemiseksi.

Tilalla suoritettu katselmus olisi osoittanut, että toiminnasta ei nykytilanteessa aiheudu eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasisutusta. Näin ollen myöskään suunniteltu maltillinen laajennus ei aiheuttaisi naapureille kohtuutonta rasisutusta.

Lopuksi

On lisäksi todettava, että ympäristönsuojelulaki edellyttää taloudellisten näkökohtien huomioon ottamista lupaharkinnassa. Tämä käy ilmi muun muassa lain 5 §:n 1 momentin 7 kohdasta, joka koskee parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Kuten Alajärven kaupungin maaseututoimenjohtaja on lausunnossaan todennut, ympäristölupaharkinnassa tulisi nykyistä paremmin huomioida toiminnan taloudellinen toteuttamiskelpoisuus sekä maaseudun yritysraenteen kehittäminen ja säilyttäminen.

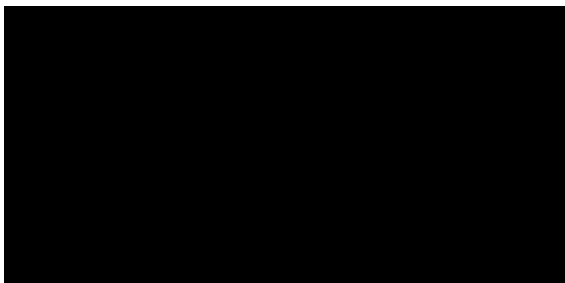
Ottaen huomioon, että toiminta on jo tällä hetkellä järjestetty lainsäädännön ja viranomaisohjeiden mukaisesti suurimmalla sallitulla eläinyksikkömäärällä eikä toiminnasta ole esitetty valituksia naapurien taholta, pidämme aluehallintoviraston näkemystä perusteettomana. Hylkäävän päätöksen sijaan aluehallintovirasto olisi voinut antaa tarpeellisia lisämääräyksiä toiminnasta aiheutuvien rasisutusten minimoimiseksi. Tällä tavoin sekä hakijan että naapurien intressit olisi voitu kohtuullisessa määrin ottaa huomioon.

Aika ja paikka

Seinäjoki, 22.12.2025

Markus Puoliväli

Laati:



Liitteet:

Valituksenalainen päätös sekä valitusosoitus
Lupahakemus
Alajärven kaupungin maaseututoimenjohtajan lausunto